

V Bruselu dne 2.12.2015
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Návrh

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1 Obecné souvislosti

Hospodářství Unie v současnosti přichází o značné množství potenciálních druhotných surovin, jež se nacházejí v tocích odpadů. V roce 2013 činila celková produkce odpadů v EU přibližně 2,5 miliardy tun, z toho 1,6 miliardy tun nebylo opětovně použito nebo recyklováno, a bylo tedy pro evropské hospodářství ztraceno. Odhaduje se, že by se mohlo recyklovat nebo opětovně použít dalších 600 milionů tun. Recyklován byl například pouze omezený (43%) podíl komunálního odpadu vzniklého v Unii a zbytek byl uložen na skládky (31 %) nebo spálen (26 %). Unie tak přichází o významné příležitosti k účinnějšímu využívání zdrojů a posílení oběhového hospodářství.

Unie se rovněž potýká s velkými rozdíly mezi svými členskými státy, pokud jde o nakládání s odpady. V roce 2011 uložilo šest členských států na skládky méně než 3 % svého komunálního odpadu, zatímco 18 členských států uložilo na skládky více než 50 % komunálního odpadu, přičemž v některých státech to bylo více než 90 % tohoto odpadu. Tuto nevyrovnanou situaci je naléhavě nutné změnit.

Návrhy na změnu směrnice 2008/98/ES o odpadech¹, směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech², směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů³, směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností⁴, směrnice 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech⁵ a směrnice 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních⁶ tvoří součást balíčku pro oběhové hospodářství, který také zahrnuje sdělení Komise „Uzavření cyklu – akční plán EU pro oběhové hospodářství“.

1.2 Odůvodnění a cíle návrhu

Nejnovější tendence naznačují, že je možné dosáhnout dalšího pokroku, pokud jde o účinné využívání zdrojů, což může přinést významné hospodářské, environmentální a sociální výhody. Přeměna odpadů na zdroj je nezbytnou součástí účinnějšího využívání zdrojů a uzavření cyklu v oběhovém hospodářství.

Stanovení právně závazných cílů v právních předpisech EU o odpadech je hlavní hybnou silou zlepšování postupů nakládání s odpady, podněcování inovací v oblasti recyklace, omezeného využívání skládkování a vytváření pobídek ke změně chování spotřebitelů. Další rozvoj politiky nakládání s odpady může přinést značné výhody: udržitelný růst a vytváření

---

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

³ Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností (Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).

pracovních příležitostí, snížení emisí skleníkových plynů, přímé úspory spojené s lepšími postupy při nakládání s odpady a lepší životní prostředí.

Tento návrh na změnu směrnice 2008/98/ES reaguje na právní povinnost přezkoumat cíle v oblasti nakládání s odpady stanovené v uvedené směrnici. Návrhy, které jsou součástí balíčku pro oběhové hospodářství a mění šest výše uvedených směrnic, částečně vycházejí z návrhu, který Komise předložila v červenci 2014 a následně v únoru 2015 stáhla. Jsou v souladu s cíli plánu účinného využívání zdrojů⁷ a 7. akčního programu pro životní prostředí⁸, včetně úplného zavedení hierarchie způsobu nakládání s odpady⁹ ve všech členských státech, snížení produkce odpadů v absolutním vyjádření i produkce odpadu na obyvatele, zajištění vysoce kvalitní recyklace a používání recyklovaného odpadu jako významného a spolehlivého zdroje surovin pro Unii. Zároveň přispívají k provádění iniciativy EU v oblasti surovin¹⁰ a řeší potřebu zamezit plýtvání potravinami. Tyto návrhy mimoto zjednodušují požadavky na předkládání zpráv, které jsou obsaženy ve všech šesti směrnících.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1 Studie

Návrhy a doprovodné posouzení dopadů posuzují technické a sociálně-ekonomické přínosy a náklady související s prováděním a dalším rozvojem právních předpisů EU o odpadech. Byl vypracován dodatek k posouzení dopadů, který analyzuje potenciální účinky dalších variant hlavních možností politiky definovaných v posouzení dopadů.

2.2 Interní konzultace

V rámci Komise sledovala přípravu legislativních návrhů řídicí skupina pro posouzení dopadů složená z různých útvarů Komise (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC a ESTAT).

2.3 Externí konzultace

Komise vypracovala orientační seznam problémů, jimiž je třeba se zabývat, a první pohovory s hlavními zúčastněnými stranami byly zahájeny v únoru 2013. Internetové veřejné konzultace byly v souladu s minimálními normami pro konzultace zahájeny v červnu 2013 a ukončeny v září 2013. Zasláno bylo 670 odpovědí, což odráží vysoký zájem veřejnosti o situaci v oblasti nakládání s odpady v EU a velká očekávání, pokud jde o opatření EU v této oblasti. V období od června do září 2015 se uskutečnily specifické konzultace s členskými státy a rovněž širší konzultace týkající se oběhového hospodářství.

2.4 Posouzení dopadů

Zpráva o posouzení dopadů a její shrnutí byly zveřejněny spolu s návrhem přijatým v červenci 2014¹¹. Posouzení dopadů, které nadále platí jako hlavní analytický základ pro revidované legislativní návrhy, hodnotí hlavní environmentální, sociální a hospodářské dopady jednotlivých možností politiky ke zlepšení nakládání s odpady v EU. Za účelem nalezení nejvhodnějších nástrojů a cílů, které by minimalizovaly náklady a maximalizovaly

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ze dne 20. listopadu 2013 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 171).

⁹ Hierarchie způsobů nakládání s odpady upřednostňuje na prvním místě předcházení vzniku odpadů, dále následuje opětovné použití a recyklace před energetickým využitím a odstraněním, které zahrnuje ukládání na skládky a spalování bez energetického využití.

¹⁰ KOM(2008) 699 a COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

přínosy, jsou posuzovány různě, více či méně ambiciózní možnosti, které jsou porovnávány s „výchozím scénářem“.

Výbor pro posuzování dopadů zřízený Komisí vydal k tomuto posouzení dne 8. dubna 2014 kladné stanovisko a zároveň vznesl řadu doporučení, jak zprávu zlepšit. Výbor pro posuzování dopadů požadoval bližší objasnění vymezení problému a uvedl, že je nutné stanovit nové střednědobé cíle, posílit argumenty ve prospěch zákazu ukládání na skládky z hlediska subsidiarity a proporcionality, vytyčit pro všechny členské státy jednotné cíle a podrobněji vysvětlit, jak je v návrhu zohledněna rozdílná výkonnost členských států.

Posouzení dopadů vedlo k závěru, že kombinace možností přinese tyto kladné výsledky:

- snížení administrativní zátěže zejména pro malá zařízení nebo podniky, zjednodušení a lepší provádění, včetně zajištění požadavku, aby cíle i nadále „odpovídaly danému účelu“,
- vytváření pracovních příležitostí – do roku 2035 by mohlo být vytvořeno více než 170 000 přímých pracovních míst, přičemž většinu z nich nelze přenést do zemí mimo EU,
- snížení emisí skleníkových plynů – v období od roku 2015 do roku 2035 by bylo možno zamezit vzniku více než 600 milionů tun skleníkových plynů,
- pozitivní vliv na konkurenceschopnost odvětví nakládání s odpady a recyklace odpadů v EU a rovněž na výrobní odvětví EU (lepší využívání systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, nižší rizika spojená s přístupem k surovinám),
- opětovný vstup druhotných surovin do hospodářství EU, což sníží závislost EU na dovozu surovin.

Spolu s legislativním návrhem byla vydána analytická zpráva doplňující posouzení dopadů. V této zprávě byly analyzovány některé doplňkové možnosti a varianty s cílem lépe zohlednit různé výchozí pozice každého členského státu.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1 Shrnutí navrhovaných opatření

Návrhy na změnu právních předpisů EU o odpadech obsahují tyto hlavní prvky:

- sladění definic,
- zvýšení cíle týkajícího se úrovně přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu na 65 % do roku 2030,
- zvýšení cílů týkajících se úrovně přípravy k opětovnému použití a recyklace obalových odpadů, a zjednodušení souboru cílů,
- postupné omezení ukládání komunálního odpadu na skládky až na úroveň 10 % do roku 2030,
- větší harmonizace a zjednodušení právního rámce týkajícího se vedlejších produktů a stavu, kdy odpad přestává být odpadem,
- nová opatření na podporu prevence, včetně předcházení plýtvání potravinami a jejich opětovného použití,
- zavedení minimálních provozních podmínek pro rozšířenou odpovědnost výrobce,
- zavedení systému včasného varování pro účely sledování plnění cílů týkajících se recyklace,

- zjednodušení a zefektivnění povinností týkajících se předkládání zpráv,
- sladění s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) týkajícími se aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů.

3.2 Právní základ a právo přijmout opatření

Tyto návrhy mění šest směrnic, které se zabývají nakládáním s různými odpady. Návrhy na změnu směrnice 2008/98/ES, směrnice 1999/31/ES, směrnice 2000/53/ES, směrnice 2006/66/ES a směrnice 2012/19/EU se zakládají na čl. 192 odst. 1) SFEU a návrh na změnu směrnice 94/62/ES se zakládá na článku 114 SFEU.

V čl. 11 odst. 2 směrnice 2008/98/ES je stanoven cíl zvýšit do roku 2020 na 50 % hmotnosti úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace u odpadů z domácností a podobných odpadů a na 70 % hmotnosti úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace odpadů a jiných druhů materiálového využití u nikoliv nebezpečných stavebních a demoličních odpadů. Podle čl. 11 odst. 4 měla Komise nejpozději ke dni 31. prosince 2014 tyto cíle přezkoumat, a to za účelem jejich případného posílení a možného stanovení cílů pro další druhy odpadů, přičemž měla zohlednit příslušné environmentální, hospodářské a sociální dopady stanovení cílů. Podle čl. 9 písm. c) měla Komise do konce roku 2014 stanovit cíle předcházení vzniku odpadů a zrušení jeho závislosti na hospodářském růstu do roku 2020, založené na nejlepších dostupných postupech, včetně případné revize ukazatelů uvedených v čl. 29 odst. 4. Podle čl. 37 odst. 4 měla Komise v první zprávě, vypracované do 12. prosince 2014, posoudit řadu opatření, včetně systémů odpovědnosti výrobce za určité druhy odpadů, cílů, ukazatelů a opatření vztahujících se k recyklaci, využití materiálu a energetickému využití, jež mohou účinněji přispět k plnění cílů stanovených v člancích 1 a 4.

V čl. 5 odst. 2 směrnice 1999/31/ES jsou stanoveny tři cíle týkající se snížení množství biologicky rozložitelného komunálního odpadu na skládkách a zákazu ukládání určitých druhů odpadů na skládky. Poslední cíl týkající se snížení množství biologicky rozložitelného komunálního odpadu na skládkách musí členské státy splnit do dne 16. července 2016. Podle čl. 5 odst. 2 musí být tento cíl do dne 16. července 2014 znovu posouzen a potvrzen nebo změněn za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí, a to na základě praktických zkušeností, které členské státy získaly při sledování dvou výše uvedených cílů.

V čl. 6 odst. 1 směrnice 94/62/ES jsou uvedeny cíle týkající se využití a recyklace obalových odpadů, které musí být podle čl. 6 odst. 5 stanoveny každých pět let na základě praktických zkušeností získaných členskými státy a na základě poznatků vědeckého výzkumu a vyhodnocovacích metod, například posuzování životního cyklu a analýzy nákladů a přínosů.

3.3 Zásada subsidiarity a proporcionality

Návrhy jsou v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality stanovenými v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. Omezují se na změnu výše uvedených směrnic stanovením rámce pro vytyčení společných cílů a členskými státem ponechává volnost při rozhodování o přesných způsobech provádění.

3.4 Informativní dokumenty

Komise má za to, že je nezbytné poskytnout dokumenty, jež vysvětlují opatření členských států k provádění směrnic, aby se zlepšila kvalita informací o provedení směrnic.

Právní předpisy o odpadech jsou v členských státech často provedeny vysoce decentralizovaným způsobem, včetně na regionální a místní úrovni, a v několika právních aktech v závislosti na správní struktuře daného členského státu. V důsledku toho může být nezbytné, aby při provedení pozměněných směrnic členské státy změnilly celou řadu legislativních aktů na celostátní, regionální a místní úrovni.

Tyto návrhy mění šest různých směrnic o odpadech a dotýkají se významného počtu právně závazných povinností, včetně celkové změny cílů stanovených ve směrnici 2008/98/ES, směrnici 1999/31/ES a směrnici 94/62/ES a zjednodušení směrnice 2000/53/ES, směrnice 2006/66/ES a směrnice 2012/19/EU. Jedná se o komplexní přezkum právních předpisů o odpadech, který může ovlivnit řadu vnitrostátních právních předpisů.

Revidované cíle pro nakládání s odpady, které jsou obsaženy v pozměněných směrnicích, jsou vzájemně propojené a měly by být pečlivě provedeny do vnitrostátních právních předpisů a posléze začleněny do vnitrostátních systémů nakládání s odpady.

Navrhovaná ustanovení se v členských státech dotknou široké škály zúčastněných stran ze soukromého a veřejného sektoru a budou mít významný dopad na budoucí investice do infrastruktury nakládání s odpady. Úplné a správné provedení nových právních předpisů je nezbytné, aby bylo zaručeno dosažení jejich cílů (tj. ochrany lidského zdraví a životního prostředí, účinnějšího využívání zdrojů, zajištění fungování vnitřního trhu, zamezení překážek obchodu a omezení hospodářské soutěže v EU).

Požadavek poskytnutí informativních dokumentů může některým členským státům přinést další administrativní zátěž. Informativní dokumenty jsou však nezbytné, aby bylo možné účinně ověřit úplné a správné provedení, což má z výše uvedených důvodů zásadní význam, a neexistují žádná jiná méně zatěžující opatření, která by umožnila účinnou kontrolu. Informativní dokumenty mohou mimoto významně přispět ke snížení administrativní zátěže spojené se sledováním dodržování předpisů ze strany Komise; bez nich by byly ke sledování způsobů provedení ve všech členských státech zapotřebí značné zdroje a četné kontakty s vnitrostátními orgány.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je třeba členské státy vyzvat, aby k oznámení svých prováděcích opatření připojily jeden nebo více dokumentů, v nichž vysvětlí vztah mezi ustanoveními směrnic, kterými se mění právní předpisy o odpadech, a odpovídajícími částmi nástrojů k jejich provedení ve vnitrostátním právu.

3.5 Přenesené a prováděcí pravomoci Komise

Ustanovení čl. 1 odst. 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21 a 22 návrhu týkajícího se směrnice 2008/98/ES, čl. 1 odst. 4, 6, 7, 9 a 10 návrhu týkajícího se směrnice 94/62/ES, čl. 1 odst. 6 a 7 návrhu týkajícího se směrnice 1999/31/ES a změny navrhované v článcích 1 a 3 návrhu týkajícího se směrnic 2000/53/ES a 2012/19/EU určují přenesené a prováděcí pravomoci Komise a stanoví příslušné postupy přijímání těchto aktů.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít dopad na rozpočet Evropské unie, a proto k němu není připojen finanční výkaz podle článku 31 finančního nařízení (nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002).

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹³,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nakládání s odpady v Unii je třeba zlepšit, aby bylo možné zachovat, chránit a zlepšit kvalitu životního prostředí, chránit lidské zdraví, zajistit uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů a posílit oběhové hospodářství.
- (2) Cíle stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES¹⁴, pokud jde o přípravu k opětovnému použití a recyklaci u odpadů je třeba pozměnit, aby lépe odrážely ambice Unie spojené s přechodem na oběhové hospodářství.
- (3) Mnoho členských států musí ještě vyvinout nezbytnou infrastrukturu pro nakládání s odpady. Je proto nutné stanovit dlouhodobé cíle politiky, aby se poskytlo vodítko pro opatření a investice a aby se zamezilo zejména vytváření nadměrných strukturálních kapacit pro nakládání se zbytkovým odpadem a zamezilo se zablokování recyklovatelných materiálů ve spodní části hierarchie způsobů nakládání s odpady.
- (4) Komunální odpad představuje přibližně 7 až 10 % celkového odpadu vzniklého v Unii; nakládání s tímto druhem odpadu však patří k nejsložitějším a způsob nakládání s tímto odpadem zpravidla poskytuje dobrou představu o kvalitě celkového systému nakládání s odpady v dané zemi. Problémy spojené s nakládáním s komunálním odpadem vyplývají z velmi složitého a smíšeného složení tohoto odpadu a skutečnosti, že vzniklý odpad se nachází v bezprostřední blízkosti občanů a veřejnosti na očích. Nakládání s tímto odpadem proto vyžaduje velmi složitý systém nakládání s odpady, včetně účinného sběru odpadů, aktivní zapojení občanů a podniků, přizpůsobení infrastruktury zvláštnímu složení tohoto odpadu a vypracování systému financování.

¹² Úř. věst. C , , s. .

¹³ Úř. věst. C , , s. .

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

Země, které vyvinuly účinné systémy nakládání s komunálním odpadem, dosahují obvykle lepších výsledků při celkovém nakládání s odpady.

- (5) Do směrnice 2008/98/ES by měly být zahrnuty definice komunálního odpadu, stavebního a demoličního odpadu, procesu konečné recyklace a zasypávání za účelem objasnění těchto pojmů.
- (6) Aby se zajistilo, že cíle v oblasti recyklace budou vycházet ze spolehlivých a srovnatelných údajů, a umožnilo se účinnější sledování pokroku při dosahování těchto cílů, měla by být definice komunálního odpadu ve směrnici 2008/98/ES v souladu s definicí používanou pro statistické účely Evropským statistickým úřadem a Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, na základě které členské státy již po několik let oznamují příslušné údaje. Definice komunálního odpadu v této směrnici je neutrální z hlediska toho, zda provozovatel, jenž s odpady nakládá, je veřejným nebo soukromým subjektem.
- (7) Členské státy by měly zavést přiměřené pobídky pro uplatňování hierarchie nakládání s odpady, a to zejména formou finančních pobídek zaměřených na dosažení cílů této směrnice v oblasti předcházení vzniku odpadů a recyklace, například poplatků za ukládání na skládkách a poplatků za spalování, režimů platby podle množství odpadu, systémů rozšířené odpovědnosti výrobce a pobídek pro místní orgány.
- (8) Aby se provozovatelům na trzích s recyklovanými surovinami poskytla větší jistota ohledně toho, zda látky nebo předměty jsou, anebo nejsou odpadem, a podpořily se rovné podmínky, je důležité vytvořit na úrovni Unie harmonizované podmínky pro uznávání látek nebo předmětů jako vedlejších produktů a pro uznávání odpadu, který byl předmětem některého způsobu využití a lze ho uznat jako materiál, jenž přestal být odpadem. Tam, kde je nutné zajistit hladké fungování vnitřního trhu nebo vysokou úroveň ochrany životního prostředí v celé Unii, by Komise měla být oprávněna přijímat akty v přenesené pravomoci, které zavedou podrobná kritéria pro uplatňování takových harmonizovaných podmínek pro určité druhy odpadu včetně konkrétních použití.
- (9) Nezbytnou součástí účinného nakládání s odpady jsou systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, jejich efektivnost a výkonnost se však mezi jednotlivými členskými státy značně liší. Proto je nezbytné stanovit pro rozšířenou odpovědnost výrobce minimální provozní požadavky. Tyto požadavky by měly snížit náklady a podpořit výkonnost a měly by zajistit rovné podmínky, a to i pro malé a střední podniky, a zamezit překážkám bránícím hladkému fungování vnitřního trhu. Měly by také napomoci zahrnutí nákladů souvisejících s ukončením životnosti výrobku do cen výrobků a motivovat výrobce, aby při navrhování svých výrobků brali více ohled na jejich recyklovatelnost a opětovnou použitelnost. Tyto požadavky by se měly uplatnit na nové i stávající systémy rozšířené odpovědnosti výrobce. Je však nezbytné přechodné období, aby stávající systémy rozšířené odpovědnosti výrobce mohly přizpůsobit své struktury a postupy novým požadavkům.
- (10) Nejúčinnějším způsobem, jak zvýšit účinné využívání zdrojů a snížit dopad odpadů na životní prostředí, je předcházení vzniku odpadů. Je proto důležité, aby členské státy přijaly vhodná opatření na podporu předcházení vzniku odpadů a sledování a posuzování pokroku při provádění těchto opatření. Aby se zajistilo jednotné měření celkového pokroku při provádění opatření pro předcházení vzniku odpadů, měly by být stanoveny společné ukazatele.

- (11) Na látky rostlinného původu ze zemědělství a potravinářského odvětví a potraviny jiného než živočišného původu, které již nejsou určeny pro lidskou spotřebu a mají být použity jako krmivo, se vztahuje nařízení (ES) č. 767/2009¹⁵ a pro účely tohoto nařízení nejsou považovány za odpad. Směrnice 2008/98/ES by se proto na tyto produkty a látky, jsou-li použity jako krmivo, vztahovat neměla a oblast působnosti této směrnice je třeba odpovídajícím způsobem vyjasnit.
- (12) Členské státy by měly přijmout opatření na podporu předcházení vzniku potravinového odpadu v souladu s Agendou pro udržitelný rozvoj 2030 přijatou Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 25. září 2015, a zejména svého cíle snížení potravinového odpadu do roku 2030 na polovinu. Tato opatření by měla být zaměřena na předcházení vzniku potravinového odpadu v prvovýrobě, při zpracovávání a výrobě, v maloobchodě a jiných způsobech distribuce potravin, v restauracích a pohostinství a také v domácnostech. Pokud jde o environmentální a hospodářský přínos předcházení vzniku potravinového odpadu, měly by členské státy stanovit konkrétní opatření k předcházení vzniku potravinového odpadu a měly by měřit pokrok při omezování tohoto odpadu. Pro takové měření by se měly zavést jednotné metodiky, aby se usnadnilo předávání osvědčených postupů v celé EU mezi členskými státy i mezi provozovateli potravinářských podniků. Každé dva roky by měly být podávány zprávy o úrovních potravinového odpadu.
- (13) Průmyslové odpady, určité části obchodního odpadu a těžební odpad jsou mimořádně rozmanité, pokud jde o složení a objem, a velmi rozdílné v závislosti na ekonomické struktuře daného členského státu, struktuře průmyslového nebo obchodního odvětví, které odpad produkuje, a hustotě průmyslových podniků či obchodů v dané zeměpisné oblasti. U většiny průmyslových odpadů a těžebních odpadů je proto vhodným řešením přístup zaměřený na průmysl s využitím referenčních dokumentů o nejlepších dostupných technikách a podobných nástrojů, pokud jde o řešení záležitostí souvisejících s nakládáním s daným druhem odpadů¹⁶. Na průmyslové a obchodní obalové odpady se však budou i nadále vztahovat požadavky stanovené ve směrnici 94/62/ES a směrnici 2008/98/ES včetně příslušných zdokonalení.
- (14) Cíle pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci komunálního odpadu by měly být zvýšeny, aby přinesly podstatné přínosy pro životní prostředí i hospodářské a sociální přínosy.
- (15) Postupným navyšováním stávajících cílů týkajících se přípravy k opětovnému použití a recyklaci komunálního odpadu by se mělo zajistit, aby ekonomicky hodnotné odpadní materiály byly opětovně používány a účinně recyklovány a hodnotné materiály nacházející se v odpadech vráceny do evropského hospodářství, a aby tak

---

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1).

¹⁶ Na průmyslové činnosti se vztahují referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách vypracované podle směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17), které obsahují informace týkající se předcházení využívání zdrojů a vzniku odpadů, o jejich opětovném použití, recyklaci a využití. Probíhající revize referenčních dokumentů a přijetí závěrů Komise týkajících se nejlepších dostupných technik posílí dopad těchto dokumentů na průmyslové postupy vedoucí k účinnějšímu využívání zdrojů a větší recyklaci a využití odpadů.

bylo dosaženo pokroku při provádění iniciativy v oblasti surovin¹⁷ a vytváření oběhového hospodářství.

- (16) Existují velké rozdíly mezi členskými státy týkající se jejich výkonnost při nakládání s odpady, zejména pokud jde o recyklaci komunálního odpadu. Aby se tyto rozdíly zohlednily, mělo by se členským státům, které podle údajů Eurostatu v roce 2013 recyklovaly méně než 20 % svého komunálního odpadu, poskytnout více času, aby mohly dodržet cíle pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci stanovené na léta 2025 a 2030. Pokud mají uvedené členské státy plnit dané cíle, měly by vzhledem k průměrným ročním mírám pokroku zjištěným v členských státech během uplynulých patnácti let zvýšit své recyklační kapacity na úroveň, které významně přesahují průměry dosahované v minulosti. Aby se zajistilo dosahování trvalého pokroku směrem ke stanoveným cílům a aby se včas řešily nedostatky v provádění, měly by členské státy, kterým je poskytnuto více času, splnit přechodné cíle a vypracovat plán provádění.
- (17) Aby se zvýšila spolehlivost shromažďovaných údajů o přípravě k opětovnému použití, je nezbytné stanovit společná pravidla pro podávání zpráv. Podobně je důležité stanovit přesnější pravidla, jak by měly členské státy podávat zprávy o tom, co je účinně recyklováno a může být započteno pro dosažení cílů týkajících se recyklace. Obecné pravidlo je, že za tímto účelem se musí dosažení cílů týkajících se recyklace vykazovat na bázi vstupu do procesu konečné recyklace. Pro snížení administrativní zátěže by členským státům mělo být umožněno, aby při dodržení přísných podmínek mohly míru recyklace vykazovat na bázi výstupu z třídících zařízení. Ztráty materiálů či látek na váze v důsledku fyzikálních procesů a/nebo procesů chemické přeměny, které jsou procesu konečné recyklace vlastní, by neměly být odečítány od hmotnosti odpadu, který se vykazuje jako recyklovaný.
- (18) Pro účely výpočtu toho, zda bylo dosaženo cílů týkajících se přípravy k opětovnému použití a recyklace, by členské státy měly být schopny brát v úvahu výrobky a části, které jsou uznanými provozovateli zařízení pro opětovné použití a v rámci systémů zálohování a zpětného odběru připraveny k opětovnému použití, a recyklaci kovů, ke které dochází v souvislosti se spalováním. S cílem zajistit jednotný výpočet těchto údajů přijme Komise podrobná pravidla pro určování přípravy k opětovnému použití uznanými provozovateli zařízení pro přípravu k opětovnému použití a v rámci systémů zálohování a zpětného odběru, kvalitativní kritéria pro recyklované kovy a pro sběr, kontrolu a vykazování údajů.
- (19) V zájmu zajištění lepšího, včasějšího a jednotnějšího provedení této směrnice a předjímání problémů při provádění by měl být zaveden systém včasného varování k odhalení nedostatků a přijetí opatření před uplynutím lhůt pro splnění cílů.
- (20) Dodržení povinnosti vytvořit systémy odděleného sběru pro papír, kovy, plasty a sklo je nezbytné pro vyšší úroveň přípravy k opětovnému použití a míry recyklace odpadu v členských státech. Biologický odpad by se měl mimoto sbírat odděleně, což by mělo přispět k vyšší úrovni přípravy k opětovnému použití a míry recyklace a k předcházení znečištění suchých recyklovatelných materiálů.
- (21) Řádné nakládání s nebezpečným odpadem představuje v Unii dosud problém a částečně chybějí údaje o zpracování tohoto odpadu. Je proto nezbytné posílit mechanismy vedení záznamů a sledovatelnosti vytvořením elektronických registrů

---

¹⁷ KOM(2008) 699 a COM(2014) 297.

nebezpečného odpadu v členských státech. V zájmu zjednodušení vedení záznamů pro podniky a správní orgány a zlepšení sledování toků odpadů v Unii by se elektronický sběr dat měl v příslušných případech rozšířit i na ostatní druhy odpadů.

- (22) Tato směrnice stanoví dlouhodobé cíle týkající se nakládání s odpady v Unii a poskytuje hospodářským subjektům a členským státům jasné vodítko pro směřování investic, které jsou potřebné pro dosažení cílů této směrnice. Při přípravě vnitrostátních strategií pro nakládání s odpady a plánování investic do infrastruktury pro nakládání s odpady by členské státy měly náležitě využívat evropské strukturální a investiční fondy v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady, a to podporou předcházení vzniku odpadů, opětovného použití a recyklace.
- (23) Určité suroviny jsou pro hospodářství Unie velmi důležité a jejich dodávky jsou spojeny s vysokým rizikem. V zájmu zabezpečení dodávek těchto surovin a v souladu s iniciativou v oblasti surovin a cíli evropského inovačního partnerství v oblasti surovin by členské státy měly přijmout opatření k zajištění co nejlepšího nakládání s odpady obsahujícími významné množství těchto surovin s přihlédnutím k ekonomické a technické proveditelnosti a přínosům pro životní prostředí. Komise vypracovala seznam kritických surovin pro EU¹⁸. Tento seznam Komise pravidelně přezkoumává.
- (24) K zajištění další podpory účinného provádění iniciativy v oblasti surovin by členské státy měly rovněž podporovat opětovné použití výrobků, jež představují hlavní zdroje surovin. Do svých plánů pro nakládání s odpady by měly zahrnout i vhodná vnitrostátní opatření týkající se sběru a využití odpadů obsahujících významné množství těchto surovin. Tato opatření by měla být do plánů pro nakládání s odpady zahrnuta při jejich první aktualizaci následující po vstupu této směrnice v platnost. Komise poskytne informace o příslušných skupinách výrobků a tocích odpadů na úrovni EU. Toto ustanovení nebrání členským státům přijímat opatření pro jiné suroviny, jež považují za důležité pro své národní hospodářství.
- (25) Odhazování odpadků má přímý a škodlivý dopad na životní prostředí a blahobyt občanů a vysoké náklady na jejich odklizení představují pro společnost zbytečnou ekonomickou zátěž. Odstranit tento problém by mělo pomoci zavedení zvláštních opatření v plánech pro nakládání s odpady a náležité vymáhání ze strany příslušných orgánů.
- (26) Aby se snížila regulační zátěž pro malá zařízení nebo podniky, měly by být zjednodušeny registrační požadavky pro malá zařízení nebo podniky, které zajišťují sběr nebo přepravu malého množství nikoliv nebezpečných odpadů. Bude možná zapotřebí, aby prahovou hodnotu pro množství takových odpadů stanovila Komise.
- (27) Ukázalo se, že zprávy o provádění, které členské státy vyhotovují každé tři roky, nejsou účinným nástrojem pro ověřování dodržování předpisů a zajištění řádného provádění a vytvářejí zbytečnou administrativní zátěž. Je proto třeba zrušit ustanovení, která členským státům ukládají povinnost předkládat tyto zprávy. Místo nich by sledování dodržování předpisů mělo vycházet výhradně ze statistických údajů, které členské státy každý rok oznámí Komisi.
- (28) Statistické údaje oznámené členskými státy mají pro Komisi zásadní význam při posuzování dodržování právních předpisů o odpadech ve všech členských státech. Kvalitu, spolehlivost a srovnatelnost statistik by mělo zlepšit zavedení jednotného kontaktního místa pro předávání veškerých údajů o odpadech, zrušení zastaralých

¹⁸

KOM(2014) 297.

požadavků na předkládání zpráv, porovnání vnitrostátních metodik vykazování a zavedení zprávy o kontrole kvality údajů. Při podávání zpráv o dosažení cílů stanovených v právních předpisech o odpadech musí proto členské státy používat nejnovější metodiku vypracovanou Komisí a národními statistickými úřady členských států.

- (29) Za účelem doplnění nebo změny směrnice 2008/98/ES by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy, pokud jde o čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 1, čl. 11a odst. 2 a 6, článek 26, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 1, 2 a 3. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Komise by při přípravě a vytváření aktů v přenesené pravomoci měla zajistit, aby příslušné dokumenty byly předávány Evropskému parlamentu a Radě současně, včas a vhodným způsobem.
- (30) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění směrnice 2008/98/ES by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o čl. 9 odst. 4 a 5, čl. 33 odst. 2, čl. 35 odst. 5 a čl. 37 odst. 6. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹⁹.
- (31) Směrnice 2008/98/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (32) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech²⁰ ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (33) Jelikož cílů této směrnice, totiž zlepšení nakládání s odpady v Unii a tím i přispění k zachování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí, zdraví oceánů a bezpečnosti potravin z mořských živočichů snížením množství odpadu v mořích a uvážlivého a racionálního využívání přírodních zdrojů v Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu účinků opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny

Směrnice 2008/98/ES se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) krmné suroviny definované v čl. 3 odst. 2 písm. g) nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009(*).

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁰ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnic Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1).“;

2) Článek 3 se mění takto:

a) vkládá se nový bod, který zní:

„1a „komunálním odpadem“

- a) směsný odpad a odpad odděleně sbíraný z domácností, který tvoří:
  - papír a lepenka, sklo, kovy, plasty, biologický odpad, dřevo, textil, odpadní elektrická a elektronická zařízení, odpadní baterie a akumulátory,
  - objemný odpad, včetně bílého zboží, matrací, nábytku,
  - zahradní odpad, včetně listí a posekané trávy;
- b) směsný odpad a odděleně sbíraný odpad z jiných zdrojů, který je co do povahy, složení a množství srovnatelný s odpadem z domácností;
- c) odpad z tržnic a odpad z pouličního úklidu včetně pouličního odpadu, obsahu odpadkových košů, odpadu z údržby parků a zahrad.

Komunální odpad nezahrnuje odpad z kanalizační sítě a zpracování odpadu, včetně kalů z čistíren odpadních vod, a stavební a demoliční odpad;“;

b) vkládá se nový bod, který zní:

„2 a „nikoliv nebezpečným odpadem“ odpad, který nevykazuje žádnou z nebezpečných vlastností uvedených v příloze III;“;

c) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4. „4) „biologickým odpadem“ biologicky rozložitelné odpady ze zahrad a parků, potravinářské a kuchyňské odpady z domácností, restaurací, stravovacích a maloobchodních zařízení, srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu a jiné odpady s podobnými vlastnostmi biologického rozkladu co do povahy, složení a množství;“;

d) vkládá se nový bod, který zní:

„4 a „stavebním a demoličním odpadem“ odpad, který patří do kategorií stavebního a demoličního odpadu uvedených v seznamu odpadů přijatého podle článku 7;“;

e) bod 16 se nahrazuje tímto:

„16. „přípravou k opětovnému použití“ způsoby využití zahrnující kontrolu, čištění nebo opravu a spočívající v tom, že výrobky nebo části výrobků, které byly sebrány uznaným provozovatelem zařízení pro přípravu k opětovnému použití nebo v rámci systému zálohování a zpětného odběru upraveny tak, že mohou být opětovně použity bez dalšího předzpracování;“;

f) vkládají se nové body, které znějí:

„17 a „procesem konečné recyklace“ proces recyklace, který začíná, když žádné další způsoby mechanického třídění již nejsou zapotřebí a odpad vstupuje do výrobního procesu a je účinně znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky;

17b „zasypáváním“ některý ze způsobů využití, při němž je vhodný odpad pro účely rekultivace použit ve výkopech nebo pro stavební účely při úpravách krajiny nebo na stavbách místo jiných materiálů, které přestaly být odpadem, jež by byly jinak k tomuto účelu použity;“;

3) V článku 4 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy prostřednictvím odpovídajících hospodářských nástrojů poskytují pobídky pro uplatňování hierarchie nakládání s odpady.

O konkrétních nástrojích, zavedených v souladu s tímto odstavcem, podají členské státy Komisi zprávu do [*insert date eighteen months after the entry into force of this Directive*] a každých pět let po tomto datu.“;

4) Článek 5 se mění takto:

a) v odstavci 1 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby látka nebo předmět vzniklý při výrobním procesu, jehož prvotním cílem není výroba této látky nebo předmětu, nebyla považována za odpad, nýbrž za vedlejší produkt, jsou-li splněny tyto podmínky:“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, které stanoví podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na konkrétní látky nebo předměty.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy oznámí Komisi technické předpisy, jež přijaly podle odstavce 1, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2015/1535/EU ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (*), pokud to uvedená směrnice vyžaduje.“

(*) Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s.1.“;

5) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) úvodní věta a písmeno a) se nahrazují tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby odpad, který byl předmětem některého způsobu využití, nebyl již nadále považován za odpad, splňuje-li tyto podmínky:

a) látka nebo předmět mohou být využity ke konkrétním účelům;“;

ii) druhý pododstavec se zrušuje;

b) odstavce 2, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, které stanoví podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů. Tato podrobná kritéria zahrnují podle potřeby

limitní hodnoty pro znečišťující látky a zohledňují jakékoli možné nepříznivé dopady látky nebo předmětu na životní prostředí.

3. Materiál, u něhož se v souladu s odstavcem 1 má za to, že přestal být odpadem, lze považovat za připravený k opětovnému použití, recyklovaný nebo využívaný pro účely výpočtu týkajícího se dosažení cílů stanovených v této směrnici, směrnici 94/62/ES, směrnici 2000/53/ES, směrnici 2006/66/ES a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU(*), pokud byl předmětem přípravy k opětovnému použití, recyklace nebo využití v souladu s uvedenými směrnicemi.

4. Členské státy oznámí Komisi technické předpisy, jež přijaly podle odstavce 1, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2015/1535/EU, pokud to uvedená směrnice vyžaduje.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).“;

6) Článek 7 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, které stanoví seznam odpadů.“;

b) odstavec 5 se zrušuje;

7) Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Tato opatření mohou rovněž zahrnovat systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, jež výrobcům výrobků stanoví konkrétní provozní a finanční povinnosti.“;

b) v odstavci 2 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Tato opatření mohou mimo jiné podporovat vývoj, výrobu a uvádění na trh takových výrobků, které jsou vhodné pro více použití, jsou trvanlivé po technické stránce a poté, co se stanou odpadem, jsou vhodné pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci, aby se usnadnilo náležité uplatňování hierarchie nakládání s odpady. Opatření by měla brát v úvahu dopady výrobků během jejich celého životního cyklu.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Komise organizuje výměnu informací mezi členskými státy a subjekty zapojenými do systémů odpovědnosti výrobce, které se týkají uplatňování požadavků stanovených v článku 8a v praxi a osvědčených postupů pro zajištění řádné správy věcí veřejných a přeshraniční spolupráce systémů rozšířené odpovědnosti výrobce. To zahrnuje mimo jiné výměnu informací o organizačních prvcích a sledování organizací odpovědných výrobců, výběru provozovatelů pro nakládání s odpady a předcházení vyhazování odpadků. Výsledky výměny informací Komise zveřejní.“;

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 8a*

Obecné požadavky pro systémy rozšířené odpovědnosti výrobce

1. Členské státy zajistí, že systémy rozšířené odpovědnosti výrobce vytvořené v souladu s čl. 8 odst. 1:

- jasně vymezí úlohy a povinnosti výrobců výrobků uvádějících zboží na trh Unie, organizací uplatňujících rozšířenou odpovědnost výrobců jejich jménem, soukromých nebo veřejných zpracovatelů odpadu, místních orgánů a v příslušných případech uznaných provozovatelů zařízení pro přípravu k opětovnému použití;
- v souladu s hierarchií nakládání s odpady stanoví měřitelné cíle pro nakládání s odpady zaměřené na dosažení alespoň kvantitativních cílů, jež pro tento systém stanoví tato směrnice, směrnice 94/62/ES, směrnice 2000/53/ES, směrnice 2006/66/ES a směrnice 2012/19/EU;
- stanoví systém podávání zpráv za účelem sběru údajů o výrobcích uváděných na trh Unie výrobci, na něž se vztahuje rozšířená odpovědnost výrobce. Jakmile se tyto výrobky stanou odpadem, systém podávání zpráv zajistí, aby byly shromažďovány údaje o sběru těchto odpadů a nakládání s nimi, v příslušných případech s upřesněním toků odpadu;
- zajistí rovné a nediskriminační zacházení s výrobcí výrobků, a pokud jde o malé a střední podniky.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby držitelé odpadů, na které se zaměřují systémy rozšířené odpovědnosti výrobce vytvořené v souladu s čl. 8 odst. 1, byli informováni o dostupných systémech sběru odpadu a o předcházení vyhazování odpadů. Členské státy rovněž přijmou opatření zaměřená na vytvoření pobídek pro držitele odpadů, aby se zapojili do již existujících systémů odděleného sběru, a to prostřednictvím ekonomických pobídek nebo případně prostřednictvím regulací.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření, jež zajistí, aby jakákoli organizace zřízená za účelem uplatňování rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobce výrobků:

- a) měla jasně stanovenou působnost z hlediska geografického pokrytí, výrobků a materiálů;
- b) měla potřebné provozní a finanční prostředky pro splnění svých povinností týkajících se rozšířené odpovědnosti výrobce;
- c) zavedla odpovídající mechanismus sebekontroly podporovaný pravidelnými nezávislými audity za účelem hodnocení:
  - finančního řízení organizace včetně dodržování požadavků stanovených v odst. 4 písm. a) a b),
  - kvality údajů shromážděných a vykázaných v souladu s odst. 1 třetí odrážkou a požadavky nařízení (ES) č. 1013/2006;
- d) zveřejňovala informace o:
  - svém vlastníkovvi a členech,
  - finančních příspěvcích hrazených výrobcí,
  - postupu výběru provozovatelů pro nakládání s odpady.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby finanční příspěvky hrazené výrobci za účelem dodržení jejich povinností spojených s rozšířenou odpovědností výrobce:

a) pokrývaly celé náklady na nakládání s odpady u výrobků, jež uvádějí na trh Unie, včetně všech následujících položek:

- náklady na činnosti odděleného sběru, třídění a zpracování odpadů, jež jsou požadovány pro dodržení cílů týkajících se nakládání s odpady uvedených v odst. 1 druhé odrážce se zohledněním příjmů z opětovného použití nebo prodeje recyklovaných surovin získaných z jejich výrobků,
- náklady na poskytování odpovídajících informací držitelům odpadů v souladu s odstavcem 2,
- náklady na shromažďování a vykazování údajů v souladu s odst. 1 třetí odrážkou;

b) byly upravovány na základě skutečných nákladů souvisejících se skončením životnosti jednotlivých výrobků nebo skupin podobných výrobků, a to se zohledněním jejich opětovné použitelnosti a recyklovatelnosti;

c) vycházely z optimalizovaných nákladů na služby poskytované v případech, že veřejní provozovatelé pro nakládání s odpady jsou odpovědní za vykonávání provozních úkolů jménem systému rozšířené odpovědnosti výrobce.

5. Členské státy vytvoří odpovídající rámec pro sledování a vymáhání, aby bylo zajištěno, že výrobci výrobků budou dodržovat své povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce, budou náležitě využívány finanční prostředky a všechny subjekty zapojené do uplatňování systému budou vykazovat spolehlivé údaje.

Pokud na území členského státu plní jménem výrobců povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce více organizací, členský stát zřídí nezávislý orgán pro dohled nad plněním povinností vyplývajících z rozšířené odpovědnosti výrobce.

6. Členské státy vytvoří platformu, aby zajistily pravidelný dialog mezi zúčastněnými stranami zapojenými do uplatňování rozšířené odpovědnosti výrobce, včetně soukromých nebo veřejných zpracovatelů odpadu, místních orgánů a v příslušných případech uznaných provozovatelů zařízení pro opětovné použití.

7. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby systémy rozšířené odpovědnosti výrobce vytvořené před [*insert date eighteen months after the entry into force of this Directive*] byly v souladu s ustanoveními tohoto článku do dvaceti čtyř měsíců od tohoto data.“;

9) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„*Článek 9*

Předcházení vzniku odpadů

1. Členské státy přijmou opatření s cílem zamezit vzniku odpadů. Tato opatření:

- podporují používání výrobků, které účinně využívají zdroje, jsou trvanlivé, opravitelné a recyklovatelné,
- vymezují a zaměřují se na výrobky, které jsou hlavními zdroji surovin vysoce důležitých pro hospodářství Unie a jejichž dodávky jsou spojeny s vysokým rizikem, aby se zamezilo tomu, že se tyto materiály stanou odpadem,

- podporují vytváření systémů podporujících činnosti zaměřené k opětovnému použití, zejména včetně elektrických a elektronických zařízení, textilu a nábytku,
- snižují vznik odpadů při procesech souvisejících s průmyslovou výrobou, těžbou nerostů, výstavbou a demolicemi, se zohledněním nejlepších dostupných technik,
- snižují vznik potravinového odpadu v prvovýrobě, při zpracovávání a výrobě, v maloobchodě a jiných způsobech distribuce potravin, v restauracích a pohostinství a také v domácnostech.

2. Členské státy sledují a posuzují provádění opatření na předcházení vzniku odpadů. Za tímto účelem používají vhodné kvalitativní a kvantitativní ukazatele a cíle týkající se zejména množství komunálního odpadu na obyvatele, který byl odstraněn nebo byl energeticky využit.

3. Členské státy sledují a posuzují svá opatření na předcházení vzniku potravinového odpadu prostřednictvím měření potravinového odpadu na základě metodik vyvinutých v souladu s odstavcem 4.

4. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení ukazatelů pro měření celkového pokroku dosaženého při plnění opatření na předcházení vzniku odpadu. S cílem zajistit jednotné měření úrovně potravinového odpadu přijme Komise prováděcí akt za účelem stanovení společné metodiky včetně minimálních kvalitativních požadavků. Tyto prováděcí akty se přijímají postupem podle čl. 39 odst. 2.

5. Evropská agentura pro životní prostředí zveřejní každý rok zprávu, která popisuje pokrok při předcházení vzniku odpadu v každém členském státě a v celé Unii, včetně zrušení závislosti vzniku odpadů na hospodářském růstu a přechodu k oběhovému hospodářství.“;

10) Článek 11 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první a druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou vhodná opatření na podporu činností přípravy k opětovnému použití, zejména tvorbou a podporou sítí pro opravy a opětovné použití a umožněním přístupu těchto sítí do sběrných míst pro odpady a využíváním ekonomických nástrojů, kritérií pro veřejné zakázky, množstevních cílů nebo jiných opatření.

Členské státy přijmou opatření na podporu vysoce kvalitní recyklace a zřídí za tímto účelem systémy tříděného sběru, pokud je to proveditelné z hlediska technického, hospodářského a z hlediska životního prostředí a je-li to vhodné pro zaručení nezbytných standardů kvality pro příslušná odvětví zabývající se recyklací a pro dosažení cílů stanovených v odstavci 2.“;

b) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy přijmou opatření na podporu systémů třídění stavebního a demoličního odpadu a přinejmenším pro odpady z: dřeva, kameniva, kovu, skla a sádry.“;

c) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) do roku 2020 zvýšit úroveň přípravy k opětovnému použití, recyklace a zásypů u nikoliv nebezpečných stavebních a demoličních odpadů, s výjimkou v

přírodě se vyskytujících materiálů uvedených na seznamu odpadů v kategorii 17 05 04, nejméně na 70 % hmotnosti;“;

d) v odstavci 2 se doplňují nová písmena, která znějí:

„c) do roku 2025 zvýšit úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 60 % hmotnosti;

d) do roku 2030 zvýšit úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 65 % hmotnosti.“;

e) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. U Estonska, Řecka, Chorvatska, Lotyšska, Malty, Rumunska a Slovenska mohou být lhůty pro dosažení cílů uvedených v odst. 2 písm. c) a d) prodlouženy o pět let. Členský stát oznámí Komisi svůj záměr využít tohoto ustanovení nejpozději 24 měsíců před uplynutím příslušných lhůt stanovených v odst. 2 písm. c) a d). V případě prodloužení členský stát přijme nezbytná opatření ke zvýšení úrovně přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 50 % hmotnosti do roku 2025 a nejméně na 60 % hmotnosti do roku 2030.

K oznámení se přiloží prováděcí plán s uvedením opatření, která je nutné přijmout pro dodržení cílů před uplynutím nové lhůty. Plán rovněž zahrnuje podrobný časový harmonogram pro provádění navrhovaných opatření a posouzení jejich očekávaných dopadů.

4. Nejpozději ke dni 31. prosince 2024 Komise přezkoumá cíl stanovený v odst. 2 písm. d), a to za účelem jeho zvýšení a možného stanovení cílů pro další druhy odpadů. Zpráva Komise spolu s případným návrhem bude za tímto účelem zaslána Evropskému parlamentu a Radě.“;

f) odstavec 5 se zrušuje.

11) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 11 a*

Pravidla pro výpočet dosažení cílů stanovených v článku 11

„1. Pro účely výpočtu, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c) a d) a čl. 11 odst. 3,

a) se hmotností recyklovaného komunálního odpadu rozumí hmotnost odpadu vstupujícího do procesu konečné recyklace;

b) se hmotností komunálního odpadu připraveného k opětovnému použití rozumí hmotnost komunálního odpadu, který byl využit nebo sebrán uznaným provozovatelem zařízení pro přípravu k opětovnému použití a byl předmětem veškerých nezbytných kontrol, čištění a oprav umožňujících opětovné použití bez dalšího třídění nebo předzpracování;

c) členské státy mohou do výpočtu zahrnout výrobky a části připravené k opětovnému použití uznanými zpracovateli pro přípravu k opětovnému použití nebo v rámci systémů zálohování a zpětného odběru. Pro výpočet očištěné míry komunálního odpadu připraveného k opětovnému použití a recyklovaného odpadu, která zohledňuje hmotnost výrobků a částí připravených k opětovnému použití, použijí členské státy ověřené údaje od provozovatelů a uplatní vzorec uvedený v příloze VI.

2. K zajištění harmonizovaných podmínek pro uplatňování ustanovení odst. 1 písm. b) a písm. c) a přílohy VI přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, které stanoví minimální kvalitativní a provozní požadavky pro určování uznaných provozovatelů zařízení pro přípravu k opětovnému použití a systémů zálohování a zpětného odběru, včetně konkrétních pravidel pro sběr, ověřování a vykazování údajů.

3. Odchylně od odstavce 1 lze hmotnost výstupu z jakéhokoli způsobu třídění vykazovat jako hmotnost recyklovaného komunálního odpadu, pokud:

a) tento výstup je odeslán do procesu konečné recyklace;

b) hmotnost materiálů nebo látek, které nejsou předmětem procesu konečné recyklace a které byly odstraněny nebo jsou předmětem energetického využití, zůstává nižší než 10 % celkové hmotnosti odpadu, který má být vykázán jako recyklovaný.

4. Členské státy zavedou účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti komunálního odpadu, jenž zajistí, že podmínky stanovené v odst. 3 písm. a) a b) budou splněny. Tento systém mohou tvořit elektronické registry zřízené podle čl. 35 odst. 4, technické specifikace ke kvalitativním požadavkům na tříděný odpad nebo jiné rovnocenné opatření, jež zajistí spolehlivost a přesnost shromážděných údajů o recyklovaném odpadu.

5. Pro účely výpočtu, zda cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c) a d) a čl. 11 odst. 3 bylo dosaženo, mohou členské státy zohlednit recyklaci kovů, k níž dochází v souvislosti se spalováním, v poměru k podílu spalovaného komunálního odpadu, pokud tyto recyklované kovy splňují určité kvalitativní požadavky.

6. K zajištění harmonizovaných podmínek pro uplatňování odstavce 5 přijme Komise akty v přenesené pravomoci, v souladu s článkem 38a, které stanoví společnou metodiku pro výpočet hmotnosti kovů, jež byly recyklovány v souvislosti se spalováním, včetně kvalitativních kritérií pro recyklované kovy.

7. Odpad odeslaný do jiného členského státu za účelem přípravy k opětovnému použití, recyklace nebo zasypávání v tomto jiném členském státě může započítat do dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a 3 pouze členský stát, v němž byl tento odpad sebrán.

8. Odpad vyvezený z Unie za účelem přípravy k opětovnému použití nebo recyklace započítá do dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a 3 pouze členský stát, v němž byl sebrán, jsou-li splněny požadavky odstavce 4 a může-li vývozce v souladu s nařízením (ES) č. 1013/2006 prokázat, že dodávka odpadu splňuje požadavky uvedeného nařízení a že zpracování odpadu mimo Unii se uskutečnilo za dodržení podmínek, které jsou rovnocenné s požadavky příslušných právních předpisů Unie na ochranu životního prostředí.“;

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 11b*

Zpráva včasného varování

1. Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí sestaví zprávy o učiněném pokroku k dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c) a d), a to nejpozději tři (3) roky před uplynutím každé ze lhůt stanovených v uvedených ustanoveních.

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 obsahují tyto údaje:

- a) odhad dosažení cílů pro jednotlivé členské státy;
- b) seznam členských států, u nichž hrozí, že těchto cílů nebude dosaženo v příslušných lhůtách, společně s vhodnými doporučeními pro tyto členské státy.“;

13) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, pokud je to proveditelné z hlediska technického, hospodářského a z hlediska životního prostředí a je-li to vhodné pro zaručení příslušných norem kvality pro kompostování a dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. a), c) a d) a čl. 11 odst. 3, oddělený sběr biologického odpadu.

Přijmou v případě potřeby a v souladu s články 4 a 13 opatření s cílem podpořit:

- a) recyklaci včetně kompostování, a anaerobní digesci biologického odpadu;
- b) zpracování biologického odpadu způsobem, který splňuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí;
- c) používání materiálů bezpečných z hlediska životního prostředí pocházejících z biologického odpadu.“;

14) V článku 26 se doplňují pododstavce, které znějí:

„Členské státy mohou zprostit příslušné orgány povinnosti vést registr zařízení nebo podniků, které zajišťují sběr nebo přepravu nikoliv nebezpečných odpadů v množství přesahujícím 20 tun ročně.

Komise může přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a s cílem upravit prahovou hodnotu pro množství nikoliv nebezpečného odpadu.“

15) Článek 27 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, pokud jde o stanovení minimálních technických norem pro činnosti zpracování, které vyžadují povolení podle článku 23, je-li prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, pokud jde o stanovení minimálních norem pro činnosti, které vyžadují registraci podle čl. 26 písm. a) a b), je-li prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí nebo zamezení narušení vnitřního trhu.“;

16) Článek 28 se mění takto:

a) odstavec 3 se mění takto:

i) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) stávající systémy sběru odpadů a důležitá zařízení na odstraňování a využití odpadu včetně jakýchkoli zvláštních ujednání týkajících se odpadních olejů, nebezpečných odpadů, odpadů obsahujících významné množství surovin, které jsou pro hospodářství Unie velmi důležité a jejich dodávky jsou spojeny s

vysokým rizikem, nebo toků odpadů, kterými se zabývají konkrétní právní předpisy Unie;“;

ii) v odstavci 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) opatření pro boj proti všem formám odhazování odpadků a k odklizení všech druhů odpadků.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Plány pro nakládání s odpady musí být v souladu s požadavky na plány pro nakládání s odpady uvedenými v článku 14 směrnice 94/62/ES, s cíli stanovenými v čl. 11 odst. 2 a 3 této směrnice a s požadavky v článku 5 směrnice 1999/31/ES.“;

17) Článek 29 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Členské státy vypracují programy předcházení vzniku odpadů, které stanoví opatření pro předcházení vzniku odpadů v souladu s články 1, 4 a 9.“;

b) odstavce 3 a 4 se zrušují;

18) Čl. 33 odst. 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení formátu pro oznamování informací o přijetí a podstatných revizích uvedených plánů a programů. Tyto prováděcí akty se přijímají postupem podle čl. 39 odst. 2.“;

19) Článek 35 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Zařízení nebo podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o množství, povaze, původu odpadů a případně o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadů. Zpřístupní uvedené údaje příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být vytvořeny podle odstavce 4.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Členské státy zřídí elektronický registr nebo koordinované registry za účelem zaznamenávání údajů o nebezpečných odpadech uvedených v odstavci 1, které zahrnují celé zeměpisné území dotyčného členského státu. Členské státy mohou vytvořit takové registry i pro jiné druhy odpadů, zejména ty druhy odpadů, pro které jsou stanoveny cíle v právních předpisech Unie. Členské státy využijí údaje o odpadech, které oznámili provozovatelé průmyslových zařízení v evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeným podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006(*).

5. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení minimálních podmínek pro fungování těchto registrů. Tyto prováděcí akty se přijímají postupem podle čl. 39 odst. 2.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).“;

20) Čl. 36 odst. 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro zákaz svévolného opuštění, nepovoleného ukládání nebo vypouštění odpadů a nekontrolovaného nakládání s nimi, včetně odhazování odpadků.“;

21) Článek 37 se nahrazuje tímto:

„*Článek 37*

Podávání zpráv

1. Členské státy předávají Komisi údaje týkající se provádění čl. 11 odst. 2 písm. a) až d) a čl. 11 odst. 3 za každý kalendářní rok. Předávají tyto údaje elektronicky před uplynutím 18 měsíců od konce vykazovaného roku, pro který byly údaje shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 6. První zpráva bude zahrnovat údaje za období od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2020.

2. Členské státy jednou za dva roky Komisi předají údaje týkající se provádění čl. 9 odst. 4. Předávají tyto údaje elektronicky před uplynutím 18 měsíců od konce vykazovaného období, pro které byly údaje shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 6. První zpráva bude zahrnovat údaje za období od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2021.

3. K ověření souladu s čl. 11 odst. 2 písm. b) se množství odpadu použitého pro zasypávání oznámí odděleně od množství odpadu připraveného k opětovnému použití nebo recyklovaného odpadu. Zpracování odpadu na materiály, které se mají použít pro zasypávání, se rovněž oznamuje jako zasypávání.

4. K údajům předloženým členským státem podle tohoto článku je připojena zpráva o kontrole kvality a zpráva o opatřeních přijatých podle čl. 11a odst. 4.

5. Komise přezkoumá údaje předané jí v souladu s tímto článkem a zprávu o výsledcích přezkumu zveřejní. Zpráva posoudí organizaci sběru údajů, zdrojů údajů a metodiku použitou v členských státech a rovněž úplnost, spolehlivost, včasnost a konzistentnost těchto údajů. Posouzení může obsahovat konkrétní doporučení ke zlepšení. Tato zpráva se vypracovává každé tři roky.

6. Komise přijme prováděcí akty, které stanoví formát pro vykazování údajů v souladu s odstavci 1 a 2 a pro podávání zpráv o zasypávání. Tyto prováděcí akty se přijímají postupem podle čl. 39 odst. 2.“;

22) Článek 38 se nahrazuje tímto:

„1. Pro výklad definic využití a odstranění může Komise vypracovat pokyny.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, pokud jde o upřesnění použití vzorce pro spalovny odpadu uvedeného v příloze II v bodě R1 Lze zohlednit místní klimatické podmínky, jako je intenzita zimy a potřeba topit, pokud ovlivňují množství energie, které lze technicky využít nebo vyrobit v podobě elektrické energie, topné energie, energie chlazení nebo provozní páry. Místní podmínky nejvzdálenějších regionů uznané podle čl. 349

třetího pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie a území uvedených v článku 25 aktu o přistoupení z roku 1985 mohou být rovněž vzaty v úvahu.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, pokud jde o změny příloh I až V s ohledem na vědecký a technický pokrok.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, které jsou nezbytné ke změně přílohy VI.“;

23) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 38 a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 1, čl. 11a odst. 2 a 6, článku 26, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 1, 2 a 3 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje [*enter date of entry into force of this Directive*].

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 1, čl. 11a odst. 2 a 6, článku 26, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 1, 2 a 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 1, čl. 11a odst. 2 a 6, článku 26, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 1, 2 a 3 vstoupí v platnost pouze, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“;

24) Článek 39 se nahrazuje tímto:

„Článek 39

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011(*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“;

25) Doplnuje se nová příloha VI v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [*insert date eighteen months after the entry into force of this Directive*]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda/předsedkyně